Lietas Nr. C19073414
Lietas arhīva Nr. C-0188-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2015.gada 26.janvārī

Kuldīgas rajona tiesa
tiesnese **Anita Simsone**
tiesas sēžu sekretāre Elita Zazerska
izskatīja tiesas sēdē civillietu biedrība „/Nosaukums A/" (turpmāk prasītājs) prasībā pret /pers. D/ (turpmāk atbildētājs) par parāda piedziņu.

APRAKSTOŠĀ DAĻA.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja pamatparādu 15912,17 euro, likumiskos procentus 2815,16 euro un tiesāšanās izdevumus, nosakot, ka prasītājai ir tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no pamatparāda.

Prasība pamatota uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu, Civillikuma 3., 1759., 1765., 1775., 1779., 1784.pantu.

Prasītāja prasības pieteikumā norādījusi, ka 2008.gada 16.decembrī plkst. 13.53 noticis ceļu satiksmes negadījums (turpmāk CSNg), kurā iesaistīts atbildētājam piederošais transportlīdzeklis /TL marka/, ar valsts reģ.Nr./TL numurs/, kuru vadīja pats atbildētājs un SIA /Nosaukums B/ (SIA /Nosaukums C/) piederošais un SIA „/Nosaukums D/" turējumā esošais transportlīdzeklis /TL marka/ C4 PICASSO, ar valsts reģ.Nr./TL numurs/.

Saskaņā ar Ceļu policijas izziņu par CSNg izraisītāju atzīts atbildētājs, kurš administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PA469563 administratīvi sodīts.

Uz CSNg datumu transportlīdzekļa /TL marka/, ar valsts reģ.nr./TL numurs/ īpašnieks, t.i. atbildētājs, nebija apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību.

CSNg rezultātā nodarīti zaudējumi SIA /Nosaukums B/ piederošajam transportlīdzeklim /TL marka/ C4 PICASSO, ar valsts reģ.Nr./TL numurs/.

Pamatojoties uz 2008.gada 18.decembra transportlīdzekļa apskates protokolu Nr.278096, SIA /Nosaukums D/ piedāvājumu par remontdarbu veikšanu, IK /Nosaukums E/ faktūrrēķinu Nr.0036 par evakuācijas izdevumiem, sertificēta eksperta /pers. G/ zaudējumu aprēķinu Nr.278096 un transportlīdzekļa vērtības noteikšanas aprēķinu, atlīdzības pieteikumu Nr.278096, SIA /Nosaukums C/ izziņu par apdrošināšanas atlīdzības saņemšanu, AAS /Nosaukums F/ 2009.gada 3.februārī veica apdrošināšanas atlīdzības izmaksu LVL 11899,23.

AAS /Nosaukums F/, savukārt, pamatojoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta pirmo daļu, pieprasīja no AAS /Nosaukums J/ atmaksāt izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību LVL 10578,14 apmērā.

AAS /Nosaukums J/, pamatojoties uz AAS /Nosaukums F/ 14.10.2009.g. pieprasījumu par apdrošināšanas atlīdzību, 2009.gada 19.novembrī atlīdzināja AAS /Nosaukums F/ 10578,14 latus.

Saskaņā uz prasītāja rīcībā esošajiem datiem, uz CSNg datumu transportlīdzekļa /TL marka/, ar valsts reģ.Nr./TL numurs/ īpašnieks, t.i. atbildētājs, nebija apdrošinājis savu civiltiesisko atbildību.

Prasītāja 2009.gada 21.decembrī pieņēmusi lēmumu Nr.l995/T-1370/2009 un atlīdzinājusi AAS /Nosaukums J/ apdrošināšanas atlīdzību EUR 15826,09 (11122,64 lati), kuru veido atlīdzība par transportlīdzekļa bojājumiem 10540,00 lati, evakuācijas izdevumi 38,14 lati un atlīdzību lietas administrēšanas izdevumi 544,50 lati.

2009.gada 29.decembrī prasītāja nosūtījusi atbildētājam pretenziju par zaudējumu atlīdzināšanu lietā Nr.T-1370/2009, ar lūgumu veikt samaksu līdz 28.01.2010., t.sk. arī brīdinot atbildētāju, ka pretējā gadījumā prasītājs nodos augstāk minētās parādsaistības parādu piedziņas uzņēmumam vai vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par zaudējumu piedziņu piespiedu kārtā, kā arī atbilstoši Civillikuma 1759.panta pirmās daļās 1.punktam, par katru parāda samaksas nokavējuma dienu atbildētajam būs jāmaksā aprēķinātie likumiskie procenti. Apmaksa no atbildētāja netika saņemta.

Prasītāja paskaidro, ka atbilstoši 2008.gada 3.novembra Sadarbības līguma Nr.00910-10-08 nosacījumiem un izsniegtajai pilnvarai prasītāja pilnvarojusi SIA „/Nosaukums G/" iekasēt no atbildētāja minētos zaudējumus, līdz ar ko prasītājam ir radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas LVL 60,50 (EUR 86,08) apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un to apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana), kas ir apstiprināts ar Pakalpojuma cenrādi pie sadarbības līguma, SIA „/Nosaukums G/" rēķinu un prasītāja maksājuma uzdevumu.

Prasītāja likumiskos procentus aprēķinājusi par zaudējumu apmaksas kavējumu, pamatojoties uz Civillikuma 1759.panta pirmās daļas 1.punktu. Likumiskie procenti aprēķināti par laika periodu no 2011.gada 12.oktobra līdz 2014.gada 29.septembrim pēc formulas: zaudējumu pamatsumma EUR 15826,09 x kavēto dienu skaits 1082 x 0,01644/100 un sastāda EUR 2815,16.

Prasītāja uzskata, ka pamatojoties uz Civillikuma 1759., 1779., 1784.pantu nosacījumiem, atbildētāja pienākums ir segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, un likumiskos procentus par apmaksas kavējumu, bet arī papildus zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā.

Prasītājs uz tiesas sēdi nav ieradies, bet 2015.gada 7.janvārī ir iesniedzis iesniegumu, kurā prasību lūdz izskatīt bez pārstāvja klātbūtnes, prasību

uztur un lūdz to apmierināt.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. Atbildētājam tiesas pavēste nosūtīta uz viņa deklarēto dzīvesvietu (lietas 78.lapa), pavēsti atbildētājs nav ieradies pastā saņemt un pavēste 2014.gada 21.novembrī saņemta tiesā atpakaļ (lietas 69.lapa).

Ievērojot teikto, tiesa uzskata, ka atbildētājam par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā.

Tiesa nolemj lietu skatīt bez pušu piedalīšanās.

MOTĪVU DAĻA.

Novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Euro ieviešanas kārtības likuma 3.panta otrajā daļā noteikts, ka sākot ar euro ieviešanas dienu, euro vienlaikus ievieš skaidras, bezskaidras un elektroniskās naudas norēķinos. Tādējādi latos norādītās summas pārrēķināmas no latiem uz euro.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.pantu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā
pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.panta pirmajai daļai, puses savas tiesības realizē sacīkstes formā.

Civillikuma 3.pantā ir noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

Izziņa par ceļu satiksmes negadījumu (lietas 7.lapa) pierāda, ka atbildētājs nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumus un izraisījis ceļu satiksmes negadījumu 2008.gada 16.decembrī, kā rezultātā tikusi bojāta SIA /Nosaukums C/ piederošā automašīna /TL marka/ C4 Picasso, ar valsts reģ.Nr. /TL numurs/ (lietas 11.lapa).

Izziņa (lietas 7.lapa) pierāda, ka atbildētājam par pārkāpumu uzlikts administratīvais sods.

Lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka atbildētājs būtu apstrīdējis lēmumu ar kuru viņš atzīts par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, līdz ar to, tiesa atzīst, ka atbildētājs ir vainīgs ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā 2008.gada 16.decembrī, kā rezultātā tika bojāta SIA /Nosaukums C/ piederošā automašīna /TL marka/ C4 Picasso, ar valsts reģ. Nr./TL numurs/.

SIA /Nosaukums D/ remonttāmes piedāvājums liecina, ka automašīnas remonta izmaksas ir 7680,71 lati (lietas 13.lapa).

Zaudējumu aprēķins (lietas 15.lapa), AAS /Nosaukums F/ zaudējumu aprēķins (lietas 17.-25.lapa) liecina, ka automašīnas /TL marka/ C4 Picasso, ar valsts reģ.Nr./TL numurs/ remonta izmaksas ir 12170,76 lati PVN ieskaitot.

AAS /Nosaukums F/ zaudējumu aprēķins (lietas 17.-25.lapa), ka automašīnas pirmsavārijas vērtība bijusi 12000 lati , tirgus vērtība no 11600 - 12510 lati.

AAS /Nosaukums F/ zaudējumu aprēķins (17. – 25.lapa) un Transportlīdzekļu vērtības noteikšanas aprēķins (eksperts /pers. G/)(lietas 26.lapa) pierāda, ka automašīnas remonta izmaksas ir vienādas ar automašīnas pirmsavārijas vērtību.

Pieteikums (lietas 27.lapa) pierāda, ka automašīna atradusies SIA „/Nosaukums D/" turējumā un bijusi apdrošināta AAS /Nosaukums F/.

Izdruka no prasītāja sistēmas un izziņa (lietas 7.,8.lapa) pierāda, ka atbildētājs nebija veicis transporta līdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu.

Maksājuma uzdevums (lietas 30.lapa) pierāda, ka AAS /Nosaukums F/ samaksājusi apdrošināšanas atlīdzību /Nosaukums C/ SIA 11899,23 latus jeb 16931,08 euro.

Maksājuma uzdevums (lietas 32.lapa) pierāda, ka /Nosaukums J/ AS Latvijas filiāle AAS /Nosaukums F/ samaksājusi apdrošināšanas atlīdzību par automašīnu /TL marka/ C4 Picasso, ar valsts reģ. Nr./TL numurs/, 10578,14 latus jeb 15051,34 euro.

Pieteikums (lietas 33.lapa) pierāda, ka /Nosaukums J/ AS Latvijas filiāle lūgusi prasītājai pamatojoties uz 2005.gada 28.februāra līgumu par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā, atlīdzināt AAS /Nosaukums F/ samaksāto apdrošināšanas atlīdzību 10578,14 latus un lietas administrēšanas izdevumus 544,50 latus.

Lēmums par izmaksu (lietas 34., 35.lapa), aprēķini (lietas 36.,37.lapa) un maksājumu uzdevumi (lietas 27., 28.lapa) pierāda, ka prasītāja samaksājusi /Nosaukums J/ AS Latvijas filiāle 10578,14 latus(38.lapa) jeb 15051,34 euro.

Pretenzija (lietas 39.lapa) pierāda, ka atbildētājs informēts un brīdināts par pienākumu atlīdzināt radītos zaudējumus sakarā ar ceļu satiksmes negadījumā bojāto automašīnu /TL marka/ C4 Picasso, ar valsts reģ.Nr./TL numurs/.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam. Tiesa ņem vērā, ka saistību neizpilde ir negatīvs fakts un kā atzīts tiesību teorijā, negatīvu faktu pierādīt nevar.

Tiesa atzīst, ka tieši atbildētājam bija jāpierāda fakts, ka viņš savas saistības pret prasītāju ir pilnībā izpildījis, bet konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka atbildētājs iebildumus nav cēlis, pierādījumus par faktu, ka visi maksājumi pēc prasības ir veikti, lietā nav.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšanas likuma 31.panta otrajā daļā noteikts, ka zaudējumu atlīdzina tas apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.panta otrās daļas 1.punkts nosaka, ka transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku vai — transportlīdzekļa līzinga gadījumā - līzinga ņēmēju, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt tos zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Tādējādi, konstatējot, ka prasītāja – biedrība „/Nosaukums A/" atlīdzinājusi /Nosaukums J/ AS Latvijas filiāle CSNg bojātās automašīnas īpašniekam izmaksāto atlīdzību, Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.panta otrajā daļā paredzētajā kārtībā, tiesa secina, ka prasītāja ieguvusi atprasījuma (regresa) tiesību pret personu, kas atbildīga par minēto zaudējumu rašanos un nav apdrošinājusi savu civiltiesisko atbildību.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumi – atbildētāja prettiesiska rīcība - izraisīts ceļu satiksmes negadījums, zaudējumu esamība 10578,14 latus jeb 15051,34 euro un cēloniskais sakars starp atbildētāja izraisīto ceļu satiksmes negadījumu un konstatētajiem zaudējumiem.

Izvērtējot minētos pierādījumus, tiesa atzīst, ka apdrošināšanas atlīdzība kādu prasītāja ir samaksājusi par bojāto automašīnu /Nosaukums J/ AS Latvijas filiāle ir 10578,14 lati (lietas 38.lapa) jeb 15051,34 euro un minētā summa arī veido zaudējumu parāda pamatsummu, kuru prasītājai regresa kārtībā ir tiesības prasīt no atbildētāja.

Lietā citu maksājumu uzdevumu, ar kuriem prasītāja būtu veikusi kādus maksājumus /Nosaukums J/AS Latvijas filiālei nav.

Tiesa atzīst, ka prasījums apmierināms un no atbildētāja prasītājas labā piedzenami zaudējumi 10578,14 lati (lietas 38.lapa) jeb 15051,34 euro, ko veido atlīdzības samaksa /Nosaukums J/AS Latvijas filiāle.

Bez minētā, prasītājs no atbildētāja lūdz piedzīt izdevumus sakarā ar atlīdzības piedziņas administrēšanu 860,83 euro apmērā.

Attiecībā uz prasījumu par zaudējumu 860,83 euro piedziņu, kurus veido ar lietas administrēšanu saistītie izdevumi, tiesa atzīst to par nepamatotu un noraidāmu.

Līgums (lietas 46.lapa) pierāda prasītāja sadarbību atlīdzības lietu administrēšanā un atlīdzības apmēru administrēšanas izdevumiem ar AAS /Nosaukums H/.

Sadarbības līgums (lietas 49.lapa) pierāda prasītāja sadarbību atlīdzības lietu administrēšanā un atlīdzības apmēru administrēšanas izdevumiem ar SIA „/Nosaukums G/".

Minētā prasījuma pamatošanai prasītājs atsaucies uz Civillikuma 1779., 1784.pantu, kā arī uz savstarpējās sadarbības līgumiem atlīdzības lietu administrēšanā ar AAS /Nosaukums H/ un SIA „/Nosaukums G/" (lietas 46.lapa un 49.lapa).

Prasītājs vēlas norādītos administrēšanas izdevumus regresa ceļā piedzīt no atbildētāja.

Tiesas ieskatā, minētie zaudējumi nav saistīti ar satiksmes negadījumu, turklāt minētā summa nav izmaksāta satiksmes negadījumā cietušajai personai, kas būtu par pamatu regresa prasībai. Turklāt tiesa atzīst, ka minētā naudas summa nav atzīstama par zaudējumiem, kas radušies atbildētāja darbības vai bezdarbības rezultātā, Civillikuma 1779.panta izpratnē.

Līgums, kas noslēgts starp biedrību „/Nosaukums A/", apdrošināšanas sabiedrību un prasītāja pilnvaroto personu par savstarpējo sadarbību atlīdzību lietu administrēšanā, neattiecas uz trešo personu – atbildētāju lietā un tas nevar kalpot par pamatu papildus zaudējumu 860,83 EUR piedziņai no atbildētāja, jo tie nav attiecināmi uz izdevumiem, kas radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kārtībā Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē.

Tiesa secina, ka Garantijas fondu, saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta pirmo daļu, izveido apdrošinātāji. Prasītājs šo fondu administrē. Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta septīto un astoto daļu, lēmumus par garantijas fonda līdzekļu izlietojumu, pieņem LTAB, bet līdzekļu izlietojumu uzrauga Garantijas fonda padome.

No minētā secināms, ka Garantijas fonda līdzekļu izlietojumu, nosaka tā izveidotāji – apdrošinātāji un LTAB, kuru pieņemtie lēmumi vai līgumi, nevar būt saistoši trešajām personām.

Turklāt Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.panta trešās daļas 1.punkts nosaka, ka no Garantijas fonda līdzekļiem sedz izdevumus par ekspertīzi vai citām prasības nokārtošanai nepieciešamajām darbībām, ja saskaņā ar šo likumu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs pieņem lēmumu par apdrošināšanas atlīdzību, un izdevumus, kas radušies atgūstot no Garantijas fonda izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības regresa kārtībā.

Zaudējumi, kuri saistīti ar CSNg, uzskaitīti Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.pantā, sadalot tos divās grupās: materiālie zaudējumi un nemateriālie zaudējumi. Savukārt, materiālie zaudējumi, atbilstoši minētā likuma 19. un 25.pantam, sadalīti kā personai nodarītie zaudējumi un mantai nodarītie zaudējumi. Pantā minētais uzskaitījums nav paplašināms un tajā nav minēti zaudējumi, kurus veido ar lietas administrēšanu saistīti izdevumi.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ar lietas administrēšanu saistītie izdevumi 860,83 EUR apmērā, nav uzskatāmi par zaudējumiem Civillikuma 1779.panta izpratnē un to piedziņa nav iespējama regresa kārtībā saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumu.

Uz minēto norādīts arī Kurzemes apgabaltiesas 2014.gada 30.jūnija spriedumā Nr.C20130014 un tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā, tiesai ir pamats atsaukties uz šo spriedumu.

Turklāt tiesa atzīst, ka prasītājs nav pierādījis minētās summas apmēru un tiesisko pamatu šīs summas piedziņai, jo lietas materiālos neatrodas minētās summas aprēķins, proti, kādi administrēšanas izdevumi ietilpst šajā naudas summā, nav pierādījumu par to, ka prasītāja tos samaksājusi. Tādejādi prasītāja nav pierādījusi ne minētās summas piedziņas apmēru, ne tiesisko pamatu, līdz ar ko prasība šajā daļā – 860,83 EUR apmērā, noraidāma kā nepamatota.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos procentus 2815,16 euro, kas aprēķināti no 15826,09 euro, tas ir, faktiski nodarītiem zaudējumiem 15051,34 euro, pieskaitot administrēšanas izdevumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Civillikuma 1756.pants noteic, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu vai uz likumu. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1765.pantam, ja procentu apmērs nav noteikts aktā vai darījumā, kā arī tajā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Kā redzams no pretenzijas (lietas 39.lapa), prasītāja 2009.gada 29.decembra pretenzijas pieteikumā par zaudējumu atlīdzināšanu atbildētājam, noteicis zaudējumu samaksas termiņu – 2010.gada 28.janvāri.

Civillikuma 1838.pants noteic, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo. Pierādīt samaksu var ar visiem atļautiem pierādījuma līdzekļiem, bet sevišķi ar rakstisku apliecinājumu jeb kvīti; samaksas saņēmējs nedrīkst atteikties to izdot parādniekam.

Tiesa atzīst, ka atbildētājam bija jāpierāda fakts, ka viņš savas saistības pret prasītāju ir pilnībā izpildījis, bet konkrētajā gadījumā tiesa konstatē, ka atbildētājs iebildumus nav cēlis un pierādījumu par faktu, ka visi maksājumi pēc pretenzijas ir veikti, lietā nav.

Tā kā atbildētājs termiņā samaksu nav veicis, ir iestājies parādnieka nokavējums (Civillikuma 1652.panta 3.punkts), kura

sekas ir pienākums maksāt Civillikuma 1759.panta
1.punktā paredzētos likumiskos nokavējuma procentus.

Prasītājs likumiskos procentus lūdz piedzīt no 2011.gada 12.oktobra līdz 2014.gada 29.septembrim.

Ņemot vērā, ka prasība daļā par ar lietas administrēšanu saistīto izdevumu piedziņu noraidīta, likumiskie nokavējuma procenti (seši procenti no simta gadā) aprēķināmi no zaudējumu summas 15051,34 euro par laika periodu no 2011.gada 12.oktobra līdz 2014.gada 29.septembrim, par 1082 kavētajām dienām.

Līdz ar to no atbildētāja prasītāja labā piedzenami likumiskie nokavējuma procenti EUR 2677,08.

Prasītājs lūdzis norādīt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus no pamatparāda.

Tiesa atzīst, ka prasība šajā daļā ir apmierināma, jo šādas prasītāja tiesības noteiktas Civillikuma 1765.pantā. Savukārt Civilprocesa likuma 195.pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādejādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos sešus procentus gadā no nenomaksātās pamatsummas 15051,34 euro.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu, apmierinot prasību daļēji, no atbildētāja par labu prasītājam ir piedzenami tiesas izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Ņemot vērā, ka prasība apmierināta par 17728,42 euro piedziņu, no atbildētāja par labu prasītājam piedzenama valsts nodeva 858,96 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR. Valsts nodeva 31,97 euro nav piedzenama.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] pantam, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu (..) un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa spriedumā nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nevar būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar minēto, atbildētājam dodams 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei.

REZOLUTĪVĀ DAĻA.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97.,193, 250.[25] pantu, tiesa

nosprieda

piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu Biedrībai „/Nosaukums A/" reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, zaudējumus 15051,34 *euro* (piecpadsmit tūkstoši piecdesmit viens euro un trīsdesmit četri centi), likumiskos procentus par laika periodu no 2011.gada 12.oktobra līdz 2014.gada 29.septembrim 2677,08 euro (divi tūkstoši seši simti septiņdesmit septiņi euro un astoņi centi), un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus – valsts nodevu 858,96 *euro* (astoņi simti piecdesmit astoņi euro un deviņdesmit seši centi), izdevumus par tiesas dokumentu piegādāšanu 4,70 euro (četri euro un septiņdesmit centi).

Noteikt biedrībai „/Nosaukums A/" tiesības saņemt likumiskos sešus procentus gadā no neatmaksātā pamatparāda 15051,34 *euro*.

Sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā parāda summu iemaksāt – AS /Nosaukums L/ kontā Nr. /konta numurs/.

Noraidīt prasību daļā par lietas administrēšanas izdevumu 860,83 EUR piedziņu.

Noteikt termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no dienas, kad spriedums stājies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijai, sūdzību iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese A.Simsone